



Vad gör våra politiker åt strukturell rasism och diskriminering? **Del 2**

Sammanställning av samtalen som tog plats under:
Folkets Salong 5
söndag den 7 december 2025 i
Kulturhuset Bergsjön

När möter människor orättvisa system?

Deltagarna beskrev hur de senast mött orättvis behandling i allt från **skolan, vården och socialtjänsten** till **arbetsmarknaden, polisen och bostadssystemet**. Flera vittnade om vardagsrasism, mikroaggressioner och rasprofilering – men också om mer subtila former av exkludering där ens upplevelser inte tas på allvar.

Skolan återkom som en central plats där rasism normaliseras genom låga förväntningar, bristande bemötande och okunskap. Inom vården beskrev både patienter och personal hur rasifierade kroppar ifrågasätts, inte blir trodda eller bemöts med misstänksamhet. Myndighetskontakter, särskilt med socialtjänst och Arbetsförmedlingen, upplevdes av många som kränkande och otrygga.

Samtidigt lyfte vissa deltagare att de själva inte utsatts – men att de tydligt bevittnar hur barn, vänner och kollegor behandlas olika. Det pekar på en viktig insikt: strukturell rasism påverkar inte bara individer, utan hela samhällsrelationer och tilliten mellan människor och institutioner.

Trygghet och tillit – vad krävs i Bergsjön?

När frågan om trygghet och tillit ställdes var svaren samstämmiga. **Gemenskap** nämndes om och om igen – men inte som ett tomt ord, utan som något som kräver resurser, representation och verkligt inflytande.

Deltagarna betonade behovet av:

- att politiker och beslutsfattare **finns på plats**, lyssnar och tar ansvar
- att invånare ses som **rättighetsbärare och medskapare**, inte problem
- att skolan rustas med kunskap, tid och strategier för att hantera rasism
- att antirasism inte bara är en värdegrund, utan ett **uttalat och aktivt arbete**

Många lyfte också vikten av fler mötesplatser – som Folkets Salong – där samtal kan ske på jämlika villkor och där erfarenheter får tas på allvar.

Inkludering i Göteborg – vad står i vägen?

Den största barriären för inkludering i Göteborg, enligt deltagarna, är **segregationen**. Ekonomiska klyftor, bostadssegregation, bristande representation och maktkoncentration skapar ett tydligt ”vi och dom”-samhälle.

Andra återkommande hinder var:

- rasism och fördomar
- exkluderande arbetsplatser och institutioner
- att inkluderingsarbete fastnar i policydokument utan verklig förändring
- minoritetsstress och brist på möten mellan människor med olika bakgrund

Flera betonade att inkludering inte kan reduceras till enskilda projekt – det kräver långsiktiga strukturella förändringar, resurser och politisk vilja.

Politikens roll – och ansvaret framåt

Under salongen deltog politiker från Vänsterpartiet, Socialdemokraterna och Miljöpartiet, som fick möjlighet att svara på deltagarnas reflektioner och berätta hur de och deras partier arbetar med frågorna. Samtalen visade tydligt att förväntningarna är höga: människor vill se handling, inte bara ord.

Folkets Salong 5 visade att kunskapen, erfarenheterna och lösningarna redan finns – hos invånarna. Utmaningen ligger i om politiken och systemen är beredda att lyssna, dela makt och omsätta insikterna i konkret förändring.

Samtalet fortsätter.